

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/261/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313204127
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4313204127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a sudkyň Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Senatorska 18, Warszawa, 00-950, Poľská republika, identifikačné číslo 001254524, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zast. Bartošík Šváby s. r. o., so sídlom BBC V, blok A, Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049 proti žalovanému: M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., časť K. č. XX, o zaplatenie 3.190,21 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 18. júla 2016 č. k. 11C/158/2014-198 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.835,68 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01. 01. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a ďalším výrokom žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 77,78%. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497, § 344, § 349 ods. 1, § 351 ods. 1 veta prvá, ods. 2 veta prvá, § 506 Obchodného zákonníka, § 2, § 3 ods. 1, 2, § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54, § 107 ods. 1, 2, § 457, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 3.190,21 eura spolu so zmluvným úrokom v o výške 16,50% ročne od 17. 06. 2009 do zaplatenia, so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 17. 06. 2009 do zaplatenia. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ reg. číslo zmluvy 520700-4200875969/8360, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému hotovostný úver. Úver je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 16,50% ročne. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru, pričom k 16. 06. 2009 je žalovaný v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 3.190,21 eura. Žalobca v zmysle zmluvy a bodu 2.3.5. všeobecných obchodných podmienok, ako aj § 506 Obchodného zákonníka od zmluvy odstúpil. Žalobca má právo žiadať vrátenie dlžnej čiastky spolu s úrokmi s poukazom na § 506 Obchodného zákonníka a na výšku úroku dohodnutú priamo v zmluve o úvere (bod 5.1.) vo výške 16,5% ročne. Žalobca má nárok aj na zákonný úrok z omeškania. Žalobca uviedol, že žiada priznanie zmluvného úroku z nesplatených listiny od 17. 06. 2009, nakoľko do tohto dátumu bol zmluvný úrok v súlade so zmluvou pripisovaný na úverový účet žalovaného. Žalobca v priebehu konania uviedol, že nárok na úrok

z omeškania si mohol uplatniť od dňa, kedy od zmluvy o úvere odstúpil, a preto si uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z omeškania od 01. 01. 2012. Žalobca uviedol, že od zmluvy o úvere odstúpil ešte v roku 2011. V zmysle bodu 2.4.7. všeobecných obchodných podmienok sa za deň doručenia považuje tretí deň odo dňa uloženia zásielky na pošte. Preto je možné tvrdiť, že doručenie s istotou nastalo najneskôr 31. 12. 2011. Žalobca nepovažuje pohľadávku v zmysle štvorročnej obchodnoprávnej premlčacej lehoty za premlčanú. Žalobca uviedol, že vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným zmluvou o úvere spadá pod režim ochrany spotrebiteľa, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Na daný vzťah sa budú aplikovať ustanovenia §§ 52-62 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zák.č.258/2001 Z. z. a zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca poukázal na to, že hoci sú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa zaradené do Občianskeho zákonníka, nemožno aplikovať na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ustanovenia Občianskeho zákonníka v celom rozsahu. Podľa žalobcu nie je možno vylúčiť na daný vzťah aplikáciu Obchodného zákonníka v otázke účinkov odstúpenia od zmluvy, ani v otázke premlčania, i keď si je žalobca vedomý novej právnej úpravy, a teda, že s účinnosťou od 01. 04. 2015 sa sprostredkovateľské zmluvy posudzujú podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a to aj vtedy, ak by sa mali inak použiť normy obchodného práva. Žalobca poukázal na to, že právny úkon vykonaný v roku 2011 nemôže byť posudzovaný podľa novej právnej úpravy, a to vzhľadom na to, že zákonodarca v § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka neurčil žiadne prechodné ustanovenie, ktoré by určilo, odkedy sa toto ustanovenie má aplikovať, ďalej s poukazom na zásadu zákazu retroaktivity, ktorá má garantovať princíp právnej istoty, kde právny predpis, jeho účinky môžu pôsobiť výlučne do budúcnosti, a nie do minulosti. V čase vykonania úkonu v roku 2011 žiadny z účastníkov právneho vzťahu nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom budúcej právnej normy a nemal možnosť jej obsah predpokladať. Žalovaný uviedol, že zmluvu o poskytnutí úveru mPÔŽIČKA, reg. č. zmluvy 5207004200875969/8360 so žalobcom uzavrel a na základe tejto zmluvy mu bol poskytnutý hotovostný úver. Nie sú podľa neho predpoklady pre to, aby ho súd zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy. Namietol premlčanie pohľadávky žalobcu, pričom podľa neho došlo k premlčaniu nároku v štvorročnej dobe. Je toho názoru, že zmluvné podmienky sú v neprospech spotrebiteľa. Obsahujú neprimerané sankcie a nekalé podmienky. Podmienky pre spotrebiteľa boli vopred pripravené, pokiaľ ide o obsah zmluvy a nebol priestor na zmenu týchto podmienok pre spotrebiteľa. Nie je zrejmé, ako žalobca určil úrok z omeškania a nie je preukázaná ani úroková sadzba. Žalovaný uviedol, že uhradil platby tak, ako je vo výpise z účtu uvedené. Uviedol, že šesť mesiacov pôžičku splácal, i keď nepravidelne. Potom splátky prestal splácať, keďže sa rozíšiel s priateľkou, kvôli ktorej si pôžičku zobral. Nemá žiadne finančné prostriedky na to, aby mohol vôbec nejaké splátky pre žalobcu splácať, ak by bol na to súdom zaviazaný. V prejednávanej veci súd mal preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 15. 10. 2008 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPÔŽIČKA, reg. č. zmluvy 520700-4200875969/8360, na základe ktorej žalobca ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému na jeho žiadosť úver v sume 100.000,- Sk, t.j. 3319,39 eura. Žalovaný úver čerpal v uvedenej sume dňa 25. 10. 2008. Vyplýva to z predloženého výpisu z účtu. Z výpisu z účtu tiež vyplýva, že žalovaný celkovo uhradil žalobcovi 483,71 eura. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Napriek tomu, že išlo o zmluvu uzavretú stranami sporu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, súd zmluvu uzavretú 15. 10. 2008 považoval zároveň za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z. z., keď zmluva bola uzavretá medzi žalobcom, ktorý konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon povolania, zamestnania alebo podnikania a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Na daný právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi stranami sporu, podľa § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. 04. 2015) sa na daný právny vzťah medzi stranami sporu použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd mal preukázané, že žalobca odstúpil od Zmluvy s poukazom na § 506 Obchodného zákonníka a v súlade s ustanovením 2.3.5. obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému zaslané na jeho korešpondenčnú adresu uvedenú v zmluve a bolo mu uložené na pošte 10. 10. 2011. Tretí deň od uloženia oznámenia o zásielke na pošte sa považuje za deň doručenia v zmysle čl. 2.4.7. obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa považuje za účinné dňom 13. 10. 2011. Týmto dňom došlo k zrušeniu zmluvy. Čo sa týka právnej úpravy odstúpenia od zmluvy, táto bola obsiahnutá tak v Obchodnom zákonníku, ako aj v Občianskom zákonníku. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Podľa § 351 ods. 2 vety prvej Obchodného zákonníka, strana, ktorej pred

odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ust. § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie s účinkami od začiatku. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Súd s prihliadnutím na právne závery súdu o potrebe aplikovať podľa § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, vychádzal z toho, že je potrebné odstúpenie od zmluvy, ako aj jeho právne účinky posudzovať podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, keď právnym predpisom nie je inak stanovené a ani účastníkmi zmluvy, t.j. stranami sporu, nebolo inak dohodnuté. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca žalovanému poskytol úver v sume 100.000,- Sk, t.j. 3.319,39 eura. Žalobcovi z dôvodu zrušenia zmluvy vznikol nárok, aby mu žalovaný vrátil 3.319,39 eura. Žalovaný doposiaľ žalobcovi vrátil sumu celkovo 483,71 eura. Žalovaný má tak povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 2.835,68 eura z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu nepreukázal, že žalobcovi túto sumu zaplatil. Súd preto žalovanému stanovil povinnosť žalobcovi zaplatiť 2.835,68 eura a v časti uplatnenej sumy 354,53 eura súd žalobu zamietol. Žalovanému nevznikla povinnosť podľa § 457 Občianskeho zákonníka žalobcovi uhradiť zmluvný úrok, ale len poskytnutú sumu úveru. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 16,50% ročne zo sumy 3.190,21 eura od 17. 06. 2009 do zaplatenia zamietol. Súd poukázal tiež na to, že ak si strany sporu dohodli v zmluve pri jej uzavretí podmienky odstúpenia, zmluvné podmienky upravené v zmluve sa v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka v znení účinného v čase uzavretia zmluvy, nemohli odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich odstúpenie od zmluvy a jeho právne účinky podľa § 48 a od ustanovení upravujúcich povinnosti pri vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Ak by zmluvné podmienky upravujúce odstúpenie od Zmluvy mali byť upravené podľa Obchodného zákonníka, žalovaný ako spotrebiteľ by si zhoršil už pri uzavretí zmluvy svoje zmluvné postavenie, keďže právna úprava odstúpenia od Zmluvy podľa Občianskeho zákonníka bola pre neho výhodnejšia ako právna úprava podľa Obchodného zákonníka, s poukazom na to, že podľa Občianskeho zákonníka vzniká povinnosť spotrebiteľa vrátiť len to, čo mu bolo veriteľom poskytnuté. Žalovanému vznikla povinnosť žalobcovi zaplatiť úroky z omeškania zo sumy 2.835,68 eura vo výške 9% ročne od 01. 01. 2012 do zaplatenia. Súd prihliadol na to, že žalovanému vznikla povinnosť úrok z omeškania žalobcovi zaplatiť najskôr od nasledujúceho dňa po doručení mu odstúpenia od zmluvy s výzvou. Nakoľko však žalobca v priebehu konania uviedol, že úrok z omeškania si uplatňuje až od 01. 01. 2012, súd stanovil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 2.835,68 eura od 01. 01. 2012 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania žalobu zamietol. Za obdobie od 17. 06. 2009 do 13. 11. 2011 žalobcovi uplatnený nárok na úrok z omeškania nevznikol, keďže v omeškaní s peňažným plnením do dňa odstúpenia od zmluvy žalovaný nebol. Súd žalobu zamietol, pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania za obdobie od 17. 06. 2009 do 31. 12. 2011 aj z dôvodu, že žalobca na priznaní úroku z omeškania za uvedené obdobie netrval, avšak žalobca v tejto časti žalobu späť nevzal. Súd zamietol žalobu na zaplatenie úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 354,53 eura za obdobie od 01. 01. 2012 do zaplatenia, nakoľko so zaplatením sumy 354,53 eura sa žalovaný do omeškania nedostal. Pokiaľ ide o námietku premlčania nároku žalobcu, vznesenú žalovaným, súd sa zaoberal tým, či došlo k premlčaniu nároku žalobcu voči žalovanému. Súd sa zaoberal možnosťou premlčania nároku aj podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. Súd plynutie premlčacej doby a dĺžku premlčacej doby posudzoval podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného dňa 02. 11. 2011 (deň vrátenia zásielky žalobcovi o odstúpení od zmluvy), keď najskôr mu bolo známe, že k zrušeniu zmluvy došlo 13. 10. 2011. Dňom 02. 11. 2013 uplynula žalobcovi dvojročná premlčacia doba, počas ktorej mohol uplatniť svoj nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia na súde. Žalobca si nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnil dňa 11. 03. 2013, teda v čase, keď mu ešte subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie žalovanej sumy neuplynula. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.835,68 eura sa tak nepremičal a súd nepovažoval námietku premlčania vznesenú žalovaným za dôvodnú. Súd nepovažoval za dôvod pre zamietnutie žaloby, že žalovaný podľa jeho tvrdenia nemá žiadne finančné prostriedky na to, aby mohol vôbec nejaké splátky pre žalobcu splácať. Žalovaný je povinný priznať sumu žalobcovi zaplatiť, pretože

z dôvodu zrušenia zmluvy mu vznikla povinnosť vydať žalobcovi poskytnuté mu peňažné plnenie, ktoré žalobcovi doposiaľ v celkovej sume nevrátil a zaplatiť mu aj úrok z omeškania z dlžnej sumy. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 CSP. Strany mali v konaní čiastočný procesný úspech, pričom žalobca mal procesný úspech v rozsahu 88,89% (priznaná suma istiny 2.835,68 eura) a žalovaný mal procesný úspech v rozsahu 11,11% (nepriznaná istina 354,53 eura). Celkový procesný úspech žalobcu činí 77,78%. Súd preto rozhodol, že žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 77,78%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie, v jeho vyhovujúcom výroku, napadol v zákonnej lehote odvolaním (v spojení s jeho doplnením) žalovaný, udávajúc, že s poukazom na Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách je daná neprijateľná požiadavka na spotrebiteľa. Na súde preukázal jeho nepriaznivú finančnú situáciu. Žalobca nerešpektuje aj dobu premlčania, ktorá od poskytnutia spotrebiteľského úveru do podania žaloby žalobcom uplynula. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Rimavskej Sobote vo veci 12C/415/2013 zo dňa 23. 06. 2015 a Okresného súdu Bratislava IV vo veci 4C/12/2015. Navrhol žalobu žalobcu zamietnuť.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že všeobecné vyjadrenia žalovaného o údajných nekalých podmienkach obsiahnutých v zmluve nie sú ničím podložené a sú vysoko zavádzajúce. Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by predmetná zmluva obsahovala akúkoľvek nekalú (resp. neprijateľnú) zmluvnú podmienku. Ďalej uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že k premlčaniu jeho nároku dôjsť nemohlo. Žalovaný zrejme opomína fakt, že od zmluvy ako žalobca právoplatne odstúpil, na základe čoho sa celý dlh žalovaného stal v celom rozsahu splatným. Okamih účinnosti odstúpenia od zmluvy je okamihom rozhodným pre začatie plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na súde. Deň poskytnutie úveru nemožno v žiadnom prípade stotožňovať so splatnosťou úveru ako celku. Odvolanie žalovaného považuje za účelové, nakoľko žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali ním uplatnený nárok v predmetnom konaní, ani žiadne legitímne dôvody, v ktorých by spočívala nesprávnosť napadnutého rozsudku. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania je žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 3.190,21 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 16,50% ročne od 17. 06. 2009 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 17. 06. 2009 do zaplatenia, ako i náhradou trov konania. Z odôvodnenia podanej žaloby vyplýva, že žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“, reg. č. 520700-4200875969/8360 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému hotovostný úver, s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 16,50% ročne. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru podľa zmluvy, pričom k 16. 06. 2009 je v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 3.190,21 eura. Z dôvodu omeškania žalovaného žalobca v zmysle bodu 2.3.5 všeobecných obchodných podmienok ako aj § 506 Obchodného zákonníka od zmluvy odstúpil. Vzhľadom na to, že žalovaný dlh s príslušenstvom žalobcovi neuhradil, domáhal sa žalobca svojho nároku na plnenie súdnou cestou, o ktorou nároku žalobcu rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vzhľadom na rozsah podaného odvolania žalovaného predmetom prejednávania odvolacím súdom v jeho vyhovujúcom výroku, a to z tých odvolacích dôvodov, ktoré uviedol žalovaný v podanom odvolaní (v spojení s jeho doplnením).

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok.

Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

13. Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného aj správne právne posúdil. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správne, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v danej veci rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v podanom odvolaní.

14. Na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie správne skonštatoval, že nárok žalobcu na plnenie nie je premlčaný. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie správne posúdil prejav vôle žalobcu zo dňa 04. 10. 2011 ako odstúpenie od zmluvy podľa ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka, pričom právnym následkom odstúpenia od zmluvy je povinnosť účastníkov zmluvy vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie správne posudzoval plynutie premlčacej doby, ako aj dĺžku premlčacej doby podľa ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka, keď okamih, kedy si žalobca mohol právo uplatniť prvýkrát, bol okamih účinného odstúpenia od zmluvy, ktorý súčasne založil u žalobcu vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia v dôsledku zrušenia zmluvy od počiatku. Potom dvojiročná subjektívna premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 02. 11. 2013 a v rámci jej plynutia žalobca podal žalobu na súd. Teda nie je možné stotožniť sa s názorom žalovaného, že nárok žalobcu je premlčaný, ako ani s jeho argumentáciou, že pre premlčanie je podstatný okamih uzavretia zmluvy. Tak, ako už odvolací súd uviedol, premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvýkrát, ktorý moment sa v danom prípade viaže na okamih účinného odstúpenia od zmluvy, a nie na okamih jej uzatvorenia, kedy žalovaný vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom, avšak žalobca si dňom uzatvorenia zmluvy právo na plnenie ešte voči žalovanému uplatniť nemohol. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje s tým, ako súd prvej inštancie vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premlčania, na ktorú, vzhľadom na jej nedôvodnosť, neprihliadol. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní poukazuje na rozhodnutia okresných súdov, odvolací súd k uvedenému udáva, že v rámci svojho rozhodovania týmito rozhodnutiami nie je viazaný, keď súdy pri svojom rozhodnutí zohľadňujú ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít. Ďalšie žalovaným prezentované odvolacie dôvody týkajúce sa toho, že žalobca nerešpektuje smernice Európskej únie, Smernicu Rady 93/13/EHS, sú v rovine všeobecných konštatovaní odvolateľa, bez spôsobilosti prívodiť zmenu vecne správneho rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu. Rovnako nemožno za právne relevantný odvolací dôvod považovať žalovaným udávanú skutočnosť o jeho nepriaznivej finančnej situácii, ktorá skutočnosť nemôže mať vplyv na právne posudzovanie žalobcom uplatneného nároku na plnenie.

15. Vzhľadom na dôvody uvedené vyššie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške náhrady následne rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).